

Arrest

nr. 103 195 van 22 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 11 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. WIRTZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, afkomstig uit Maiduguri, Borno State en behorende tot de Hausa (Koruni) etnie. U werd op 31 juli 1987 geboren in Maiduguri en hebt er steeds gewoond, in een christelijke familie. U bent zelf ook christen. Uw ouders waren afkomstig uit een moslimfamilie, maar sinds uw geboorte kende u hen als christenen. Ze hielden geheime kerkdiensten bij jullie thuis. In april of mei 2012 werd jullie huis aangevallen door leden van Boko Haram. Zij doodden uw ouders voor uw ogen en namen u mee naar het bos, waar u slechts om de twee dagen eten kreeg. Na een week wist u te ontsnappen, maar twee dagen later werd u opnieuw gevat. U werd gedwongen zich bij hen aan te sluiten, waar u in toestemde, omdat u steeds werd bedreigd en mishandeld. Na twee weken wist u echter opnieuw te ontsnappen. U verstopte zich in een aanhangwagen met ajuinen en kwam in Lagos terecht, waar u op straat leefde. U werd aangesproken door enkele blanke missionarissen en

legde hen uw probleem uit. Ze hielpen u het land verlaten per schip. U kwam op 30 september 2012 in België aan en vroeg de volgende dag asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U beweert dat uw ouderlijk huis in Maiduguri, waar u steeds hebt gewoond (zie gehoorverslag CGVS p.5), in april of mei 2012 (vier tot vijf maand voor u Nigeria verliet, zie CGVS p.4) werd aangevallen door leden van Boko Haram, dat uw ouders voor uw ogen door hen gedood werden en dat u door hen ontvoerd werd en gedwongen werd zich bij hen aan te sluiten (CGVS p.10).

Gezien de afwezigheid van elk tastbaar begin van bewijs, berust de geloofwaardigheid van uw asielerelaas enkel op uw verklaringen, die samenhangend en aannemelijk dienen te zijn. Uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal kunnen echter niet als aannemelijk worden beschouwd.

Vooreerst kan u uw verblijf in de stad Maiduguri vanaf uw geboorte tot april of mei 2012 niet aannemelijk maken. Uw geografische en geopolitieke kennis van Maiduguri blijkt immers erg beperkt.

Gevraagd of Maiduguri een stad of een staat is, stelt u dat in Nigeria elke stad haar overheid heeft. U stelt dat Maiduguri zelf een staat is en dat het ook Borno state wordt genoemd. Gevraagd of Borno state nog opgedeeld is in andere regio's, naast Maiduguri, antwoordt u ontkennend. (CGVS p.6) Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat Maiduguri de hoofdstad is van Borno state en dat Borno state zelf onderverdeeld is in verschillende (meer dan 20, zie informatie administratief dossier) lokale overheden. Daarnaast kon u bijzonder weinig wijken in Maiduguri noemen. U noemde enkel uw eigen wijk, Bulumkutu (CGVS p.6). In deze wijk situeerde u Gwange, de area in Bulumkutu waar u woonde (CGVS p.5, 6). U noemde ook Bolori (street) en Gomari (street) als gelegen in Bulumkutu (CGVS p.6, 7). In informatie waarover het CGVS beschikt, worden Bulumkutu, Gwangi, Bolori en Ngomari echter als aparte wijken in Maiduguri genoemd, naast verschillende andere wijken, die u niet noemt. Het is dus eigenaardig dat u in antwoord op de vraag welke wijken er nog buiten Bulumkutu liggen, slechts één andere wijk kan noemen, namelijk Dambwa (fonetisch) (CGVS p.8). Ook is het opvallend dat u desgevraagd slechts twee andere wegen in Maiduguri kan noemen, namelijk Baga Road en Secular Road (CGVS p.8). Zowel de luchthaven van Maiduguri (CGVS p.8) als Ramats Polytechnic School (CGVS p.6) situeert u in het westen, langs Baga Road, hoewel ze langs Kashim Ibrahim road terug te vinden zijn. Baga road gaat immers naar het noorden. (zie info administratief dossier) Kashim Ibrahim road noemt u trouwens niet spontaan, wanneer u gevraagd wordt naar de grote wegen van Maiduguri (CGVS p.8), wat nochtans verwacht zou worden, aangezien dit één van de belangrijkste wegen in Maiduguri is, de stad waar u zou opgegroeid zijn (CGVS p.5) en waar u tot uw 22e naar school gegaan zou zijn (CGVS p.3). Wanneer u de naam 'Kashim Ibrahim Road' wordt aangeboden herkent u hem wel, en stelt u nu wel dat het dichtbij de luchthaven is. Hoewel er verschillende wegen vanuit Maiduguri vertrekken, kan u naast Baga road slechts één weg noemen, namelijk Secular road, en kan u van deze weg niet zeggen waar hij naartoe gaat (CGVS p.8). U stelt ter verklaring dat u nooit naar buiten ging (CGVS p.8). Nochtans stelt u op uw 22e de junior high school beëindigd te hebben (CGVS p.3) en stelt u uw moeder geholpen te hebben met het verkopen van bananen (CGVS p.3), wat impliceert dat u toch buiten kwam en toch enige basale kennis van de stad Maiduguri zou moeten kunnen voorleggen. Bovendien stelde u deze bananen verkocht te hebben op Secular road (CGVS p.3), de straat waarvan u naderhand stelde dat u niet weet waar ze naartoe gaat omdat u nooit buitenkwam (CGVS p.8), wat erg ondoorleefd overkomt. Gevraagd of er meren of rivieren in de buurt van Maiduguri zijn, vernoemt u enkel Lake Chad (het Tsjaadmeer) en stelt u dat er verder geen water in de buurt is (CGVS p.7). U stelt bovendien dat Lake Chad dichtbij Maiduguri is (CGVS p.7). Lake Chad bevindt zich echter meer dan 100 km van Maiduguri en ligt bovendien grotendeels in Tsjaad. Eigenaardig genoeg vernoemt u niet de Ngadda (of Alo) rivier, die door Maiduguri stroomt, of het Alo meer, dat zich op amper een kwartier van Maiduguri bevindt (zie informatie administratief dossier). De naam Ngadda herkent u zelfs niet wanneer deze u wordt aangeboden (CGVS p.13).

Gelet op de vele lacunes en tegenstrijdigheden hierboven beschreven, kan niet worden aangenomen dat u afkomstig bent uit Maiduguri en er steeds gewoond hebt. De vaststelling dat u enkele zaken wel over Maiduguri blijkt te weten (zoals de etnische groepen en talen, CGVS p.9) en dat u Hausa spreekt (CGVS p.3, 12), weegt niet op tegen de vele essentiële onwetendheden die hiervoor werden beschreven en het zwaarwichtige, opmerkelijke gebrek aan basiskennis betreffende de stad Maiduguri. Er kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaring steeds in de stad Maiduguri te hebben verbleven gelet op de totaliteit van deze onwetendheden.

Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die u in de stad gehad zou hebben met de religieuze groep Boko Haram.

Ten overvloede kan nog opgemerkt worden dat u ook met betrekking tot de groep Boko Haram bijzonder onwetend bent. U stelt dat zij de sharia willen invoeren en dat ze christelijke kerken en scholen aanvallen en mensen vermoorden (CGVS p.10). Nochtans kan u niets vertellen over wie Boko Haram stichtte, u kent niet zijn naam, noch kan u enige andere informatie over hem verstrekken (CGVS p.12). U kan verder geen enkele leider van Boko Haram noemen (CGVS p.11). U weet niet wat het Shura council is (dit is het beslissingsorgaan van Boko Haram, zie informatie administratief dossier). Uw algemene onwetendheid betreffende deze groep, doet in verdere mate afbreuk aan de geloofwaardigheid dat u uit Maiduguri afkomstig bent. Maiduguri (Borno State) wordt immers beschouwd als het de facto hoofdkwartier van Boko Haram. Bovendien voerde Boko Haram in Borno State ook diverse aanvallen uit op christelijke doelwitten, waardoor ze veel media-aandacht kregen (zie informatie in het administratief dossier). Bijgevolg mag van u - die beweert sinds uw geboorte tot uw vertrek uit Nigeria in Maiduguri te hebben geleefd (CGVS, p.5) - worden verwacht dat uw kennis over Boko Haram uitgebreider zou zijn. Opvallend is ook dat u stelt dat er nog geen sharia is in Maiduguri en dat Boko Haram de sharia in de stad wil invoeren. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt werd de sharia jaren geleden al ingevoerd in Borno state, de staat waarvan Maiduguri de hoofdstad is. Boko Haram wil de sharia juist invoeren in de rest van het land. (zie administratief dossier) Uw erg algemene en bovendien incorrecte uitspraken betreffende Boko Haram wekken verbazing. Aangezien u stelt dat Boko Haram ook uw huis vernielde en uw ouders vermoordde, en aangezien u verklaart door hen ontvoerd te zijn en verplicht werd bij hen aan te sluiten, klemt uw onwetendheid des te meer.

U kon ten aanzien van het Commissariaat-generaal dan ook niet overtuigen voor wat betreft uw herkomst uit Maiduguri, noch voor wat betreft de vervolgingsfeiten die zich volgens u in Maiduguri hebben voorgedaan.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten neer die uw identiteit of reisweg kunnen ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in wat zich aandient als een enig middel de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 48 "en volgende" van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), "de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen" en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Volgens hem "worden in de bestreden beslissing geen tegenstrijdigheden of leugenachtige elementen opgelijst", heeft hij deze "ter zitting" minstens rechtgezet en heeft verweerder zijn asielaanvraag aldus niet kunnen ontkrachten. Desondanks werd een weigeringsbeslissing afgeleverd.

Waar hem een gebrek aan geografische en geopolitieke kennis omtrent Maiduguri wordt verweten, betoogt verzoeker dat hij een laaggeschoold persoon is die zijn moeder hielp met de bananenverkoop. Hij ontkent te hebben gezegd dat hij nooit buiten kwam, stelt te hebben aangegeven dat hij nooit buiten zijn vertrouwde terrein en wijk ging en geeft aan aldus een beperkte kennis te hebben van naburige wijken en steden. Verder betoogt hij de nodige basiskennis over Maiduguri te hebben tentoon gespreid. Dat hij een aantal details niet wist mag hem, als laaggeschoolde, niet verweten worden. Zo mag van iemand die zelden buiten zijn wijk komt niet worden verwacht dat hij de weg naar het vliegveld kent. "Dit is een van de vele niet relevante details die aan verzoekende partij gevraagd werden". Verzoeker stelt zich de vraag hoeveel Belgen de naam van de weg naar de luchthaven van Zaventem kennen. Hij herhaalt dat hij een goede basiskennis had, voert aan dat hij geen tegenstrijdigheden of onwaarheden vertelde en meent dat verweerder aldus tekort schoot in zijn onderzoeks- en motiveringsverplichting.

Het verwijt dat hij onvoldoende informatie verschafte over Boko Haram acht verzoeker onredelijk. Het kan aan verzoeker, die laaggeschoold is, niet verweten worden dat hij niet actief op zoek ging naar informatie over deze organisatie en haar leden. Verder ontkent hij foutieve verklaringen te hebben afgelegd inzake het invoeren van de sharia nu de situatie niet zo duidelijk is. Van essentieel belang is de vraag of de officiële invoering van de sharia in het dagelijkse leven werd nageleefd. Verzoeker heeft dit als christen nooit gedaan. Vele mensen verzetten zich in Maiduguri tegen de sharia en Boko Haram controleert vooral hardhandig of deze wordt nageleefd.

Verzoeker voert verder aan dat verweerder zwijgt over de preciaire situatie van christenen in Maiduguri. Hij citeert uit een aantal persartikels waarin recent werd bericht over de onveilige situatie van christenen in Nigeria en meer bepaald in Maiduguri, het hoofdkwartier van Boko Haram. Op basis hiervan stelt hij dat de bestreden beslissing inzake de subsidiaire bescherming gebrekkig is gemotiveerd, in het bijzonder inzake de actuele situatie van christenen in Maiduguri *“en in heel Nigeria”*.

2.2.1. Artikel 48 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Kan als vluchteling worden erkend de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die te dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden”*. Verzoeker beargumenteert niet *in concreto* hoe het voornoemde, op algemene wijze geformuleerde artikel door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.2. Nog daargelaten dat verzoeker nalaat te preciseren welk(e) artikel(en) van de voormelde wet van 29 juli 1991 hij geschonden acht, heeft de formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van deze wet, tot doel de betrokkene zulk inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Aldus is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.5. Verzoeker brengt niet het minste begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit, herkomst en asielrelaas, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Tevens legde hij uiterst vage verklaringen af inzake de door hem gevolgde reisweg naar België. Hij bleek immers niet in staat te preciseren wanneer hij vanuit zijn land van herkomst zou zijn vertrokken en hoe lang hij onderweg zou zijn geweest naar België (administratief dossier, stuk 3, p.9; stuk 10, verklaring, nr.35-36).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker, die voorhield in Maiduguri te zijn geboren en getogen en er te hebben gewoond tot kort voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, onwetend bleek over (i) de hoedanigheid van hoofdstad van de Borno State van deze stad; (ii) de opdeling in (meer dan twintig) lokale overheden van Borno State; (iii) de wijken in Maiduguri; (iv) de wegen in deze stad; (v) de ligging van de luchthaven en de Ramats Polytechnic School in deze stad; (vi) de wegen die vanuit Maiduguri vertrekken; (vii) Secular Road, en dit ondanks dat hij aldaar bananen zou hebben verkocht met zijn moeder; (viii) de rivier die door Maiduguri stroomt en het meer dat nabij deze stad is gelegen. Deze vaststellingen vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht.

Verzoeker betwist deze vaststellingen niet doch tracht ze te vergoelijken door te verwijzen naar zijn *“laaggeschoold”* profiel en door te stellen dat hij nooit buiten zijn wijk ging. Deze verklaring kan echter niet worden aangenomen. Uit verzoekers verklaringen bij het CGVS blijkt dat hij naar school ging tot hij 22 jaar oud was en in 2009 afstudeerde aan de Junior High School. Tevens stelde hij dat hij zijn moeder hielp met bananen verkopen op Secular Road. Gelet op deze verklaringen mocht van verzoeker een meer gedegen kennis worden verwacht omtrent de voormelde eenvoudige en elementaire kennisvragen over de stad waar hij beweert gedurende zijn hele leven te hebben gewoond. De lacunes in zijn kennis hebben, in tegenstelling met wat hij voorhoudt, geenszins betrekking op details en de aperte onwetendheden in zijn hoofde over essentiële basiskenmerken van Maiduguri en de directe omgeving maken dat aan zijn beweerde herkomst van deze stad geen geloof kan worden gehecht. In dit kader kan nog worden opgemerkt dat, waar hij bij wijze van voorbeeld aanhaalt dat niet mocht worden verwacht dat hij de naam wist van de weg naar de luchthaven, verzoeker bij het CGVS, wanneer gevraagd werd: *“Weet u welke straat naar Maiduguri airport gaat?”*, antwoordde: *“Ja, Baga Road”* (administratief dossier, stuk 3, p.8). Hij gaf aldus zelf duidelijk aan te weten welke straat naar de luchthaven gaat doch legde vervolgens foutieve verklaringen af. Het is niet ernstig om eerst bij het CGVS aan te geven te weten welke weg naar de luchthaven leidt en vervolgens, na in de bestreden beslissing te zijn geconfronteerd met het gegeven dat zijn verklaringen hierover foutief zijn, plots te beweren dat hij het antwoord op de vraag eigenlijk niet wist en te stellen dat dit van hem ook niet kon worden verwacht.

Aangezien gelet op het voorgaande geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende herkomst van en verblijf te Maiduguri, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de problemen die hij aldaar beweert te hebben ondervonden met Boko Haram.

De geloofwaardigheid van deze problemen wordt nog verder ondermijnd doordat verzoeker niet bij machte bleek om zijn problemen op een chronologisch coherente wijze uiteen te zetten. Tijdens het gehoor bij het CGVS verklaarde hij aanvankelijk dat zijn ouders door Boko Haram werden gedood vier tot vijf maanden voordat hij Nigeria verliet (*ibid.*, p.4). Dit kan niet worden gerijmd met de verdere uiteenzetting van zijn asielaansluiting gedurende het gehoor. Uit deze uiteenzetting blijkt dat verzoeker de dag dat zijn ouders zouden zijn gedood zou zijn meegenomen door Boko Haram, dat hij na één week ontsnapte, dat hij vervolgens na twee dagen werd teruggevonden en opnieuw werd meegenomen, dat hij na twee weken opnieuw ontsnapte en dat hij vervolgens nog ongeveer twee tot drie weken in Lagos verbleef alvorens het land te verlaten (*ibid.*, p.9-11). Dit alles zou betekenen dat verzoeker reeds anderhalve maand na het overlijden van zijn ouders zijn land van herkomst verliet. Het voorgaande klemt nog des te meer daar verzoeker, in tegenstelling met zijn gezegden bij de aanvang het gehoor, vervolgens niet meer in staat bleek om zelfs maar bij benadering te preciseren hoeveel tijd er verstreek tussen het overlijden van zijn ouders en het ogenblik waarop hij het land zou hebben verlaten. Gevraagd of dit één maand, vijf maanden of een jaar was, kwam hij niet verder dan te stellen: *“Ik weet het niet, het was erg lang”* (*ibid.*, p.11).

Bovendien is het manifest onaannemelijk dat Boko Haram, een extremistische moslimorganisatie die blijkens de informatie bij het verzoekschrift talloze christenen aanvalt en vermoordt in Nigeria (rechtsplegingsdossier, stuk 1), verzoeker als christen gedwongen zou willen inlijven. Verzoeker zelf kon voor deze vaststelling evenmin een verklaring bieden. Nog minder aannemelijk is het dat Boko Haram, zelfs nadat verzoeker een eerste maal ontsnapte, hem nogmaals een kans zou geven om toe te treden tot de organisatie (*ibid.*, p.10-11).

Aangezien verzoeker noch zijn vermeende herkomst van Maiduguri, noch zijn beweerde problemen met Boko Haram aannemelijk maakt, is de verwijzing naar de situatie van christenen in Maiduguri, dewelke blijkens de neergelegde informatie en in tegenstelling met wat verzoeker beweert overigens geenszins kan worden veralgemeend naar geheel Nigeria (zie informatie gevoegd bij het verzoekschrift), te dezen niet dienstig.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op de *sub* 2.2.5. gedane vaststellingen inzake zijn beweerde herkomst van Maiduguri, zijn voorgehouden problemen en de situatie van christenen aldaar, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS